

**Bylakuppe
vluchtelingenkampen**
-Paul Vleugels-

Inleiding.

Door de jaren breiden we de ene nieuwsbrief aan de andere. Hierdoor borduurden we voort op veronderstelde kennis van vorige nieuwsbrieven. Terwijl juist de afgelopen jaren het aantal nieuwe sponsoren gestaag begint toe te nemen. We gaan er natuurlijk (niet) vanuit dat al die nieuwe sponsoren al die oude nieuwsbrieven (ze staan allemaal op de website) gaan doorspitten. Alhoewel we soms verbaasd zijn door de vragen die gesteld worden. Die laten een gedetailleerde nauwkeurigheid zien, waarmee men de documenten op de website heeft doorgenomen. Maar er komen vaak ook vragen over waar Bylakuppe ligt en 'of ze daar achter hekken zitten'.

Het werd dus hoog tijd om deze vluchtelingenkampen eens centraal te stellen in een nieuwsbrief.

In deze nieuwsbrief zullen we steeds spreken over Bylakuppe en bedoelen dan de Tibetaanse vluchtelingenkampen welke vlakbij Kushalnagar liggen. Terwijl wij ook projecten hebben en families ondersteunen door het sponsoren van kinderen in de vluchtelingenkampen

van Hunsur Taluk bij Gurupura net buiten Hunsur. Zowel de Bylakuppe- als Hunsur Taluk-kampen liggen in Zuid India in de staat Karnataka ten westen van Bangalore (Bengaluru) aan de weg (SH88) welke Mysore (Mysuru) via Hunsur en Kushalnagar met Madikeri (Mercara) aan de rand van de Western Ghats en de aangrenzende deelstaat Kerala verbindt. Hun ontstaansgeschiedenis vertoont grote overeenkomsten.

Bylakuppe

Historie.

De eerste jaren na de Chinese inval in Tibet in de jaren vijftig van de vorige eeuw verbleef Zijne Heiligheid de 14de Dalai Lama nog in Tibet. Aan het eind van de jaren vijftig is hij echter gevlucht en kreeg politiek asiel in het net onafhankelijk India. Er was al eeuwen sprake van handelsbetrekkingen (veelal van lokale betekenis) tussen Tibetaanse volkeren en de volken die aan de zuidrand van

het Himalaya woonden, die nu in landen als Pakistan, India, Ladakh (onderdeel van India), Nepal, Sikkim (onderdeel van India) en Bhutan wonen. Daarnaast is Tibet sterk beïnvloed door India: cultureel (het schrift van Tibet is afgeleid van het Sanskriet/Hindi) en religieus zowel door de Veda's (geschriften in Hindoeïsme), Nihayana- oftewel Theravedaboeddhisme (momenteel vooral o.a. in Sri Lanka en Thailand maar vormde aanvankelijk de eerste stroming in het Boeddhisme). Maar ook het Tantrisme (rituele interpretaties van de werkelijkheid, oorspronkelijk ontstaan in India vanuit en naast het Hindoeïsme die zowel in de Bonreligie als het Boeddhisme in Tibet terug te vinden zijn). Het Mahayana Boeddhisme (komende vanuit China) heeft naast enkele grote reformatoren zowel uit India (Padmasambhava ook wel Guru Rinpochee) als uit Tibet zelf (Je Tshongkhapa) grote invloed gehad op het Tibetaans Boeddhisme.

Met de vlucht van Zijne Heiligheid de 14de Dalai Lama zijn tienduizenden Tibetanen de bergen over gevlucht en kwamen vaak terecht bij de al bekende volkeren die ten noorden van de Indische laagvlakte in het Himalayagebied woonden. Veelal waren er familiebanden en grote culturele overeenkomsten met deze lokale bevolking zoals de Sherpa's van Nepal. Maar deze enorme vluchtelingenstroom kwam terecht in een ecologisch uiterst kwetsbare omgeving die geheel niet in staat was om al deze mensen te herbergen. De leefomstandigheden vaak duizenden meter hoog in het Himalaya waren erbarmelijk. Toch wilden de meeste Tibetanen niet verder trekken omdat het India met zijn warmte, ziekten en eindeloze mensenmassa's voor die Tibetanen die een grotendeels leeg land gewend waren, niet aantrekkelijk was. Bovendien, het was maar tijdelijk. Als eenmaal alles besproken was zouden de Chinezen weer vertrekken uit Tibet. Zijne Heiligheid de 14de Dalai Lama weer

terugkeren naar een vrij Tibet en alles weer als vanouds zijn. Dit werd bijna vijftig jaar geleden de eerste generatie Tibetanen in India. In Bylakuppe begint nu de derde generatie volwassen te worden. De meesten hebben enkel van hun grootouders verhalen gehoord over dat Tibet.

Maar India zat, net onafhankelijk, ook niet te wachten op etnische problemen in die regio's met veel onduidelijke grensgeschillen in voornamelijk Ladakh en Himachal Pradesh, in mindere mate Nepal en Bhutan maar ook in Sikkim en Assam (vlakbij Bangladesh, toen nog Oost Pakistan). Bijna alle oorlogen die India sinds haar onafhankelijkheid heeft gevoerd, zowel met Pakistan als China, werden gedeeltelijk veroorzaakt door veronderstelde rechten en onduidelikheden over lokale aanspraken en grenzen. Daarom besloot de Indiase overheid in de loop van de jaren zestig een groot aantal van deze vluchtelingen te deporteren naar elders en de Tibetanen werden over tientallen vluchtelingenkampen, verspreid over geheel India, herplaatst. Veel van deze kampen zijn klein en omvatten vaak nauwelijks meer dan enkele krotten ergens langs een weg met nauwelijks voorzieningen. Sommige herbergen een Tibetan Children Village (TCV) met de 'wezen': kinderen die door ouders over het Himalaya worden gestuurd in de hoop dat ze als vluchteling een beter leven hebben dan bij ouders en familie in Tibet. De meeste van

deze kampen hebben nauwelijks economische ontplooiingsmogelijkheden en vaak wonen de vluchtelingen er met een beperking in bewegingsvrijheid (zeker als er Chinese diplomaten op bezoek komen naar New Delhi)

Bylakuppe.

Bylakuppe is verreweg het grootste vluchtelingenkamp en bestond oorspronkelijk uit een stuk oerwoud van 20 bij 30 kilometer met her en der enkel gehuchten met lokale bewoners. Het is moeilijk om de positie van deze lokale bewoners, ook wel tribals genoemd, in de context van India te duiden. India is een lappendeken van duizenden lokale volken die bijna net zoveel talen en dialecten spreken. In de laatste 5 duizend jaar zijn over deze lokale volken enkele dominante grote bevolkingsmigraties heen gewalst. Voor Zuid India kwamen deze altijd vanuit het noorden (New Delhi tot Afghanistan). Ze brachten altijd externe geloofsovertuigingen en gebruiken mee, die werden opgelegd. De lokale bevolking moest deze overnemen om te kunnen 'integreren'. Tot lange tijd na de onafhankelijkheid was er weinig aandacht en respect voor deze lokale volkeren. Kort samengevat: wilde je hierover meer weten dan werd je meestal naar het museum verwezen, het paleontologisch museum wel te verstaan waar je meestal ergens tussen de dinosaurussen en eencellige organismen een kleine afdeling met 'de tribals' kon vinden. 'De tribals' van Kodagu (waar onze Coorg koffie vandaan komt en de regio waar Bylakuppe ligt), 'de Kodavas', hadden meestal enkele kleine percelen oerwoud ontgonnen voor eigen voedselproductie en verbouwden verder koffie en enkele handelsgewassen in het oerwoud. Ook nu nog kan men de koffiestruiken overal in het oerwoud zien. De Tibetanen, in Tibet gewend aan "geïrrigeerde" en in hoge mate gecultiveerde landbouw, ontgonnen grote

stukken oerwoud en legden grote velden aan, waarop men voedselgewassen begon te verbouwen, meestal voor verkoop. Deze verschillen in benadering hebben door de jaren zeer regelmatig voor conflicten gezorgd tussen de lokale Kodagu en Tibetanen en werden veelal handig uitgebuit door die andere Indiërs en vooral de lokale politici. De lokale overheden verklaarden het gebied tot een restricted area waar buitenlanders werden geweerd en enkel toegang hebben met een 'special permit'. Waar je dit 'special permit' moet bemachtiging weet niemand in India, of laten we zeggen dat de meningen daarover verdeeld zijn, en men verwijst je van New Delhi naar Bangalore naar Mysore naar Kushalnagar naar de Ambassade in Nederland naar New Delhi. Het is mij nog nooit gelukt een aanvraagformulier te vinden.

Bylakuppe

Huidige situatie.

Gedurende de eerste jaren kwam een derde van de Tibetanen om het leven doordat men niet kon wennen aan het klimaat, het eten en aan allerlei tropische ziekten. Uiteindelijk ontstonden de Bylakuppe Old Camps (1 tot en met 6) en New Settlements (1 tot en met 10). Deze laatste liggen als een lint tegen het oerwoud. Camp 5 en camp 6 liggen het verst weg van de andere nederzettingen en Kushalnagar (regionale Indische districtsplaats) en zijn het minst ontwikkeld. Hier is de

stichting het meest actief. In vergelijking met de soms erbarmelijke staat van de vluchtelingenkampen 3000 kilometer noordelijker in het Himalaya zijn de Bylakuppe-kampen relatief welvarend. Voornamelijk komt dit doordat de eerste generatie een stukje land kreeg toegewezen en zo zelf een basisinkomen kon genereren. Er zijn vanuit de Indische overheid gekoppeld aan het 'tijdelijk' verblijf en de vluchtelingenstatus beperkingen opgelegd aan de Tibetanen met betrekking tot het ontwikkelen van economische activiteiten zoals het beginnen van een bedrijf of anderszins handelen en het verwerven van eigendom. Er is een verbod om zelfstandig activiteiten te ontplooiën buiten de vluchtelingenkampen.

Bylakuppe

Een ernstige bijkomstigheid is dat de lokale politiek deze beperkingen 'variabel' interpreteert, vooral bij grootschalige projecten zoals het medicijnenproject in de Namgyal Clinic en aanleg van de septische watertank en het toilet maar ook het schoolschriftenproject in de Central School for Tibetans (CST) Primary Branch Ghulladahalli (Kadova naam voor het gehucht waar nu Bylakuppe kamp 5 en 6 ligt) en het aanleggen van een schoolplein. Wij ondersteunen deze lokale politieke interpretaties NIET (met geen cent). De Indiase bevolking en de Kodavas kunnen natuurlijk wel gewoon gebruik maken van onze lokale

projecten (in het bijzonder de Namgyal Clinic waaronder kostenloze medicijnen en medische hulp voor wie deze niet zelf kan betalen). Het vraagt wel enige flexibiliteit van ons om jullie geld ter plaatse te krijgen, soms veel, heel veel geduld en een grote dosis van onschuldig kijken. Maar het werkt.

Ondanks het feit dat de Tibetanen in de Bylakuppe-kampen er relatief beter af zijn dan in enkele andere vluchtelingenkampen in India zijn de omstandigheden vaak erbarmelijk. De in omvang toegenomen derde generatie nakomelingen hebben enkel het stukje land (kleiner dan een hectare) van hun 'grootouders', weinig mogelijkheden om zich verder te ontplooiën terwijl de inkomsten van dat stukje land door meer gezinnen gedeeld worden. Het is juist hier dat wij door onze structurele hulp in een gezin ondersteunen. In de volgende nieuwsbrief zal deze structurele hulp in de vorm van sponsoring van een kind uitgebreid worden besproken. Tijdens de jaarlijkse evaluatie zullen meerdere gezinnen in Bylakuppe kamp 5 en 6 worden bezocht met onze veldwerkers. Van de duizenden Tibetanen die in de jaren zestig werden gedeporteerd naar deze Bylakuppe kampen overleed een aanzienlijk deel tijdens de eerste jaren en velen bleven levenslang beperkt in hun functioneren, vooral door tuberculose en depressies. Het is moeilijk een juist beeld te krijgen van het aantal inwoners omdat iedereen om politieke redenen de aantallen overdrijft of beperkt, maar er wonen ongeveer 10.000 Tibetanen in deze kampen. Vanaf het einde van de jaren zestig van de vorige eeuw vestigden zich ook enkele grote kloosters van verschillende ordes in dit gebied en een van de grote kloosteruniversiteiten in het Tibetaans Boeddhisme. In deze kloosteruniversiteit Sera met 7.500 monniken en in het college Gosok Ladang is onze stichting ook actief. Feitelijk begon hier in 1996 alles. Onze veldwerker

woont op een uurtje lopen van dit klooster in Bylakuppe kamp 2 en de kampen 5 en 6 liggen op dik twee uur lopen, overdag is het 25 (januari) tot 45 (mei) graden. Meestal ga ik met een auto.

Veldwerkers.

Voor het functioneren van onze stichting zijn de veldwerkers: mevrouw Tenzin Yankey (senior supervisor in regio Bylakuppe) en de heer Jigme Namgyal (regio Hunsur Taluk) heel belangrijk tot noodzakelijk. Beide werken kosteloos als vrijwilliger, dit zijn wij statutair per stichtingsakte ook verplicht. Ze hebben wel een sponsor voor een kind (bij een werklast tot 24 gesponsorde kinderen). Tenzin Yankey is sinds enkele jaren tevens senior supervisor en draagt daarnaast zorg voor alle projecten, is verantwoordelijk voor de kwaliteit van de jaarlijkse informatieverzameling voor de sponsors, het aftekenen van aftekenlijsten, de aansturing van de veldwerkers, soms beheert ze de sponsorgelden bij 'problematiekouders' (alcohol, drugs en mentale problemen of fysiek onvermogen bij eenoudergezinnen) en kan dan direct met school in contact treden om zo de scholing zeker te stellen (en de dagelijkse warme maaltijd) en advisering van ons tijdens jaarlijkse evaluaties. Het is indrukwekkend om te zien

hoeveel veranderingen (in het bijzonder het wees worden) in een bestand van enkele tientallen kinderen in de loop van de afgelopen tien jaar plaatsvonden. Ongeveer een op de vier kinderen heeft een ouder verloren en ongeveer een op de acht kinderen werd wees voor zijn/haar twaalfde levensjaar. Anderzijds weten wij door deze hoge cijfers dat wij ons in onze ondersteuning beperken tot de meest bedreigde gezinnen. Hoewel alle gezinnen een zelfde bedrag aan hulp ontvangen kan in overleg met Tenzin Yankey en de sponsor hier in incidentele gevallen van worden afgeweken, meer hierover in de volgende nieuwsbrief. Tenzin Yankey werd na een lange sollicitatie procedure (vacature bekend maken tijdens jaarlijkse evaluatie, feitelijke sollicitatiegesprekken tijdens volgende jaarlijkse evaluatie) benoemd. Een vrouw PUNT. De monniken hadden al aangegeven dat vrouwen 'beter' zijn en soms met wat pijn zie je nu dat de meeste mannen in de Bylakuppe kampen ook moeten toegeven dat zij het beter doet. Wij zijn in ieder geval meer dan tevreden. Ze heeft een lekkere combinatie van no nonsense en kan heel Tibetaans ongebruikelijk gewoon nee zeggen. Heerlijk concreet tien beteuterde mannen en een Tenzin Yankey die al naar buiten loopt. Het werkt ook sneller want ik hoef niet zitten te bedenken, hebben ze nu ja (als ja) of ja (met licht voorbehoud) of ja (met groter voorbehoud) of ja (met een duidelijke nee connotatie) gezegd. Tenzin Yankey staat dan vaak al buiten en draait zich om met een neutraal gezicht van heeft die (dan ben ik dan) het nu nog niet begrepen (we zijn hier klaar). Ze doet op dit moment onderzoek hoe we studiebeurzen kunnen gaan verstrekken aan studenten die hun college met goed gevolg hebben afgelegd (de eerste komt er in 2011 aan) en microkrediet. Jammer is wel dat ze een beetje bang is voor een computer, maar dan bellen we maar wat vaker.

